

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121201006
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121201006.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobkyne: B. T., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v A., Na D. č. XXX/XX, právne zastúpenej: JUDr. Milanom Szöllössym, advokátom, so sídlom v Košiciach, na ul. Mlynskej č. 28, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, na Dostojevského rade č. 4, IČO: 00 151 700, o náhradu škody na zdraví, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 03.06.2021 č.k. 9C 9/2021-100, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom konanie v časti prevyšujúcej zaplatenie náhrady za bolesť v sume 22.388 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 10.06.2020 do zaplatenia a náhrady liečebných nákladov v sume 178,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 10.06.2020 do zaplatenia zastavil. Žalobu zamietol a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej pri dopravnej nehode dňa 24.07.2018 v K.alobkyňa utrpela ťažké ublíženie na zdraví. Ako chodkyňa prechádza cez vyznačený priechod pre chodcov vedúci cez cestu I. triedy I/68 pri historickej budove gymnázia, kde došlo k zrážke s jazdnou súpravou zloženou z traktora značky Valtra a vlečky Agrogép, ktorú viedol vodič A. E.. Vyjadrenie žalovaného k žalobe, v ktorom požadoval žalobu zamietnuť, bolo žalobkyni doručené dňa 17.03.2021 s možnosťou repliky podľa ust. § 167 ods. 3 C.s.p. v lehote 15 dní od doručenia. Posledným dňom na vyjadrenie vo forme repliky tak bol dátum 01. apríl 2021, pričom do tohto dátumu replika zo strany žalobkyne podaná nebola. Následne súd až dňa 11.05.2021, teda 2 dni pred pojednávaním obdržal rozsiahle vyjadrenie žalobkyne a ďalšie rozsiahle, dovtedy neuvedené skutkové vyjadrenie žalobkyňa urobila na pojednávaní konanom dňa 13.05.2021. V tejto súvislosti sa poukázalo na ust. § 153 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

3. Želaným výsledkom civilného sporového konania je meritórne rozhodnutie, ktoré autoritatívnym spôsobom upraví práva a povinnosti sporových strán, poskytne odpoveď na žalobný návrh, čím v konečnom dôsledku poskytne ochranu právam a právom chráneným záujmom, ktoré sú predmetom sporu. Predpokladom meritórneho ukončenia sporového konania je vybudovanie skutkového a právneho základu konečného rozhodnutia. Štandardne tento tzv. dvojzáklad súdneho rozhodnutia získava súd

v štádiu dokazovania a subsumovania zistených skutočností pod zodpovedajúcu právnu normu a následne ho pretaví do výroku a odôvodnenia rozhodnutia. Zároveň sú však všetky tieto atribúty spájané s požiadavkou na rýchlosť získania konečného súdneho rozhodnutia. Zjednodušene možno uzavrieť, že účelom civilného sporového konania má byť poskytnutie takzvanej „rýchlej spravodlivosti“, ktorej dosiahnutie podporuje okrem iného aj inštitút sudcovskej koncentrácie konania. Právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov je ústavným právom každého, pričom rýchlosť a efektívnosť každého civilného procesu závisí predovšetkým od konkrétnej veci predloženej súdu na prejednanie a rozhodnutie, na ktoré má zásadný vplyv spravidla zložitost' veci, kvalitatívna úroveň relevantnej právnej úpravy, ako aj úroveň procesnej disciplíny strán sporu. Zodpovednosť za výsledok sporu je na pleciach sporových strán, ktoré majú v spore preukázať vysokú mieru procesnej aktivity a svoje skutkové tvrdenia dokázať. Medzi posudzované kritéria procesnej aktivity strán sporu patrí najmä časové kritérium, a to včasnosť, ktorú posudzuje podľa vlastnej úvahy súd v súlade s princípom arbitrárneho poriadku.

4. Strany majú povinnosť v súlade s ust. § 150 ods. 1 C.s.p. pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Z uvedeného vyplýva, že strany sporu napriek tomu, že je logické, že chcú v konaní dosiahnuť pre seba priaznivý výsledok, majú danú povinnosť pravdivosti a úplnosti ich tvrdení. Porušenie tejto povinnosti nie je výslovne Civilným sporovým poriadkom sankcionované, avšak vytvára určitý obraz o tej-ktorej strane sporu a o tom, že strana sporu povyšuje snahu získať prisúdenie finančnej sumy nad jej povinnosť úplnosti a pravdivosti plnení. Za nekorektné zo strany žalobkyne sa považovalo to, že táto strana zamĺčala podstatnú okolnosť, ktorou bolo to, že z hľadiska správneho práva dopravnú nehodu, z ktorej odškodnenie si uplatňuje, zavinila práve ona, pričom na jej zavinení mala významný vplyv aj intoxikácia alkoholom v rozsahu 2,5 ‰.

5. Žalobkyňa predložila množstvo lekárskeho správ týkajúcich sa odstraňovania následkov poškodenia zdravia spôsobených jej dopravnou nehodou dňa 24.07.2018. Z prepúšťacej správy národného rehabilitačného centra E. (č.l. 14 spisu) vyplýva, že počas hospitalizácie po úraze žalobkyňa prekonala delírium tremens. Delírium tremens je výraz v spoločnosti dobre známy. Jeho definícia zahŕňa stav, keď je odvykanie od alkoholu alebo návykových látok sprevádzané a komplikované kvalitatívnou poruchou vedomia. Delírium sa typicky prejavuje poruchou schopnosti sústrediť sa a udržať si pozornosť. Vzniká náhle počas niekoľkých hodín, jeho priebeh je búrlivý a odznieva následne niekoľko dní. Človek má na úseky tohto obdobia amnéziu, čiže si niektoré veci nepamätá. Aj v lekárskej správe Fakultnej nemocnice s poliklinikou J.A. Reimana S. zo dňa 14.07.2019 (č.l. 24 spisu) sa uvádza syndróm závislosti od alkoholu.

6. Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia (č.l. 27 spisu) vyplýva, že bolestné bolo u žalobkyne ohodnotené počtom bodov 1160.

7. Zo špecifikácie ciest uskutočnených motorovým vozidlom značky U. Z. (č.l. 28 spisu) vyplýva, že žalobkyňa si uplatňuje náhradu v sume 309,17 eur.

8. Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v K. zo dňa 15.05.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.06.2019 bola žalobkyňa uznaná vinnou z porušenia ust. § 53 ods. 2 a § 53 ods. 4 zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, čím spáchala priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 24.07.2018 v čase o 19:18 hodine v K. na H. slobody v centre mesta ako chodkyňa prechádzala cez vyznačený priechod pre chodcov vedúci cez cestu I. triedy I/XX pri historickej budove S. gymnázia. Pri jeho prechádzaní zle odhadla dopravnú bezpečnostnú situáciu. Neodhadla veľkosť a rýchlosť tam sa pohybujúcich motorových vozidiel, pričom vošla do jazdnej dráhy jazdnej súpravy zlozenej z traktora značky Valtra a plne naloženej vlečky Agrogép, ktorej vodič A. E. vzhľadom na rozmery jazdnej súpravy, ktorú viedol napriek intenzívnemu brzdeniu nedokázal bezpečne zastaviť, následkom čoho došlo k ich vzájomnému kontaktu a tým k dopravnej nehode. Vodič traktora bol podrobený dychovej skúške na mieste dopravnej nehody s negatívnym výsledkom. U chodkyne B. T. bol nariadený odber krvi, kde jej bola toxikologickým vyšetrením stanovená koncentrácia etylalkoholu v krvi 2,50 ‰.

9. V trestnej veci bol spracovaný znalecký posudok znalcom Ing. A. K., znalcom v odbore doprava cestná. Znalecký posudok bol spracovaný iba na základe výpovedí jednotlivých osôb bez ich overenia vyšetrovacím pokusom. Znalecký posudok je dôkazom o skutkovom stave veci a jeho preverenie alebo

doplnenie nebolo žalobkyňou navrhované, pričom oneskorené výhrady žalobkyne voči nemu ex offio súd preverovať nemohol.

10. Podľa znalca na základe poznatkov z vykonanej analýzy k posudzovanej dopravnej nehode je možné potvrdiť, že vodič traktora na pohyb chodkyne F. začal reagovať v čase, keď táto sa nachádzala na rozhraní vyznačenej krajnice a pravého okraja vozovky štátnej cesty I/68. Pri technickom posudzovaní deja je odôvodnené tvrdenie, že reakcia vodiča bola včasná, okamžite ako mal vytvorené podmienky pre rozpoznanie hroziaceho nebezpečenstva - správny prvok v technike jazdy vodiča traktora. Chodkyňa F. pri priemernej rýchlosti chôdze 2 m/s na pravý okraj vozovky vstúpila o 0,9 s skôr ako žalobkyňa. Pri priemernej rýchlosti traktora 36 - 37 km/h, traktor prejde za čas 0,9 s. vzdialenosť minimálne 9 metrov. Chodkyne nešli spolu v skupine, ale jednotlivito, jedna za druhou vo vzdialenosti 1,8 až 2 metre, pričom prvá bezpečne prešla a druhá bola čelom traktora zrazená. Technicky je odôvodnené poukázať, že v čase vstupu žalobkyne na okraj vozovky čelo traktora od jej ľavého boka sa nachádzalo vo vzdialenosti 14 až 15 metrov. Vzhľadom na priebeh cesty a polohu traktora v čase vstupu žalobkyne na okraj vozovky je odôvodnené poukázať na vytvorené technicky primerané podmienky pre spozorovanie tohto traktora, ale aj vyhodnotenie aktuálnej rýchlosti jeho jazdy a to aj k aktuálnemu huku odvaľujúcich sa pneumatík tohto traktora a jeho vlečky pri uvedenej rýchlosti jazdy. Ak žalobkyňa daný traktor nevidela a ani nepočula hluk súvisiaci s jeho jazdou, potom tento stav je možné pripísať jej aktuálnemu stavu, a to opitosti v rozsahu 2,5 ‰. Je tak technicky preukázateľné tvrdenie, že žalobkyňa vzhľadom k aktuálnej rýchlosti jazdy traktora na vozovku vstúpila vo vzdialenosti kratšej ako bola potrebná na jej bezpečné prejdenie, čiže žalobkyňa svojim vstupom na vozovku vodičovi traktora s plne naloženou vlečkou jazdiacemu rýchlosťou 36 - 37 km/hod. vytvorila nebezpečnú prekážku, pre ktorú on v uvedenej rýchlosti nebol schopný zastaviť ani využitím brzdienia uvedenej jazdnej súpravy nad hranice adhézných možností. Vstup na vozovku žalobkyne vo vzdialenosti kratšej ako bola potrebná pre bezpečné prejdenie naprieč vozovkou, ako aj samotné prechádzanie vo vzdialenosti 1,8 až 2 metre za pred ňou idúcou chodkyňou F. je odôvodnené označiť ako nesprávne prvky v technike prechádzania naprieč vozovkou žalobkyňou. Znalec tiež potvrdil, že technicky je preukázateľné tvrdenie, podľa ktorého vodič traktora zareagoval na vstup žalobkyne na vozovku včas, t.j. v čase, keď táto chodkyňa sa nachádzala na rozhraní okraja krajnice a vozovky štátnej cesty I/68. Aj napriek včasnej reakcii vodiča traktora, traktor nebolo možné ani intenzívnym brzdením s maximálnym dosiahnuteľným brzdným spomalením zastaviť po koridor chôdze prechádzajúcej chodkyne. Pri vyhodnocovaní možnosti zabránenia zrážke zo strany vodiča traktora podľa znalca v úvahu prichádza len jazda v mieste reakcie nižšou rýchlosťou. Pri vzniknutej situácii by vodič traktora pri včasnej reakcii dokázal traktor zastaviť pred narazením do žalobkyne ak by sa po vozovke pohyboval maximálne rýchlosťou 24 km/h.

11. Podľa ust. § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

12. Pri výklade ust. § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. treba brať do úvahy nielen poveternostné a terénne podmienky, ale rovnako aj dopravnú situáciu. Ak je v jazdnej dráhe vodiča prekážka alebo je predvídateľné, že sa do jeho jazdnej dráhy môže dostať, je vodič povinný na takúto situáciu reagovať a prispôbiť jazdu okolnostiam. Záver o primeranej rýchlosti sa musí vždy odvíjať od posúdenia individuálnych skutkových okolností a mal by dbať všeobecných zásad primeranosti, ako i zohľadňovať plynulosť cestnej premávky, ktorá mala na bezpečnosť tiež vplyv. Napriek tomu, že prevádzka motorového vozidla z podstaty veci je spojená so zvýšeným rizikom, nemožno po vodičoch formalisticky vyžadovať natoľko úzkostlivé konanie, ktoré by fakticky znemožnilo plynulú premávku motorových vozidiel. Kľúčové je, či vodič na zvýšené riziko reagoval a to spôsobom, ktorý možno považovať za adekvátny s prihliadnutím ku všetkým významným okolnostiam, a to najmä dopravnej situácii a senzorickým, kognitívnym a motorickým schopnostiam vodiča. Nemožno automaticky viniť vodiča automobilu z neprimeranej rýchlosti, ak (akokoľvek neštandardné chovanie chodcov na vozovke predpokladá a počína si s maximálnou opatrnosťou) nemôže stretnutie nijako zabrániť. Zavinené porušenie právnej povinnosti je nutné posudzovať tiež s ohľadom na tzv. princíp obmedzenej dôvery v doprave, ktorého podstatou je predpoklad, že sa vodič pri pohybe na pozemných komunikáciách môže spoliehať na to, že ostatní účastníci budú dodržiavať pravidla premávky na pozemných komunikáciách, pokiaľ z konkrétnych okolností nebude vyplývať opak. Podľa tohto princípu nemožno po účastníkovi cestnej

premávky spravodlivo požadovať, aby bez ďalšieho predpokladal akékoľvek možné porušenie pravidiel tejto premávky inými účastníkmi, teda i chodcami.

13. Právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú v súvislosti s prevádzkou dopravy, či dopravného prostriedku je zodpovednosťou založenou na tom, že sa z hľadiska podmienok vzniku zodpovednostného vzťahu nepredpokladá porušenie právnej povinnosti. Rozhodujúce je, či škoda bola vyvolaná zvláštnou povahou prevádzky zariadení, ktoré sú súhrne označované ako dopravné prostriedky. Ide o zodpovednosť objektívnu, kde sa zodpovedná osoba (prevádzateľ) nemôže zbaviť zodpovednosti tým, že preukáže nedostatok zavinenia, jej zodpovednosť je vylúčená iba pri splnení liberačných dôvodov. Zákon tým poskytuje zvýšenú ochranu poškodenému a reflektuje skutočnosť, že dopravné prostriedky predstavujú viac, či menej zložitú technickú zariadenia, s ktorými sú spojené zvýšené nároky na ich ovládanie, pohybujú sa spravidla vyššou rýchlosťou a vykazujú preto zvýšené riziko vzniku škôd pre prepravované osoby, či pre okolie. Objektívna zodpovednosť sa spojuje práve s týmito prejavmi typickými pre prevádzku zariadení, najmä s ich pôsobením na okolie, či dovnútra spôsobom, ktorý je výsledkom vlastnosti dopravného prostriedku schopného premiestňovať sa z miesta na miesto a prepravovať pritom osoby, či veci. Táto zodpovednosť je potom vzťahovaná nie k osobe, ktorá prostriedok bezprostredne pri vzniku škody ovláda, ale k prevádzateľovi, ktorým je osoba, ktorá dopravný prostriedok buď vlastní, či má k nemu také práva a oprávnenia umožňujúce jej s ním disponovať, takže jeho využívanie má charakter určitej organizovanej spravidla trvalejšej činnosti.

14. Pri aplikácii ustanovení o objektívnej zodpovednosti však nie je vylúčené použitie spoločných ustanovení zodpovednosti za škodu (§ 438 až § 450 Občianskeho zákonníka), ktoré sa vzťahujú ku všetkým typom zodpovednosti podľa Občianskeho zákonníka a medzi ktoré patrí aj ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia, ak bola škoda spôsobená výlučne konaním poškodeného, je celkom vylúčená zodpovednosť prevádzateľa a to nie z dôvodu zbavenia sa jeho zodpovednosti z tzv. liberačného dôvodu podľa § 428 vety druhej Občianskeho zákonníka, ale z dôvodu chýbajúcej príčinnej súvislosti medzi okolnosťami, za ktoré prevádzateľ objektívne nezodpovedaná a vznikom ujmy na strane poškodeného.

15. Aj keď skutočne rozhodnutie o priestupku nedáva bez ďalšieho odpoveď, či sa na vzniku škody nepodieľal aj prevádzateľ vozidla, nemožno ho ani bagatelizovať. Výsledok priestupkového konania je jednoznačný tým, že z hľadiska správneho práva sa porušenia zákona o cestnej premávke dopustila výlučne žalobkyňa. Napriek tomu, že na zodpovednosť za priestupok postačuje zavinenie z nedbanlivosti, vodič E. uznaný vinným z priestupku nebol, čo a contrario znamená, že sa nedopustil porušenia žiadneho z ustanovení Zákona o cestnej premávke. Uvedené vo väčšine prípadov vylučuje aj objektívnu zodpovednosť prevádzateľa, ak by sa jednalo o tzv. vnútornú okolnosť, teda okolnosť majúcu pôvod v prevádzke, ktorá sa týka nie vady vozidla, ale zlyhania jeho obsluhy.

16. V znaleckom posudku opísané konanie žalobkyne, ktorá vstúpila celkom neočakávane do cesty prichádzajúcemu vozidlu niečo viac ako sekundu pred stretom s ním, možno dôvodne považovať za také konanie, ktoré celkom a v plnom rozsahu bolo príčinou nepriaznivého účinku plynúceho z prevádzky motorového vozidla na osobu žalobkyne. Ide o natoľko neodvratiteľné konanie z pohľadu prevádzky vozidla, ktoré je porovnateľné s prípadmi vstupu chodca priamo pod kolesá už prechádzajúceho vozidla na priechode pre chodcov alebo pošmyknutia sa pod kolesá prechádzajúceho auta. Vo všetkých týchto prípadoch súdy dospeli k plnému podielu zodpovednosti na strane poškodeného chodca podľa § 441 Občianskeho zákonníka.

17. Jedinou a výlučnou príčinou vzniku škody bolo nesprávne konanie žalobkyne a spôsob jej „vbehnutia“ na priechod pre chodcov v čase, keď vzdialenosť medzi ňou a motorovým vozidlom bola tak malá, že napriek dodržaniu všetkých povinností vodiča a jeho včasnej a správnej reakcii nebolo možné nehode zabrániť. Spôsob nesprávneho vstupu žalobkyne do vozovky zodpovedá stavu jej ťažkej opitosti s 2,5 ‰. Zodpovednosť vodiča, prevádzateľa a teda ani povinnosť plnenia žalovaného nie je daná.

18. S prihliadnutím na uvedené súd prvej inštancie žalobu zamietol.

19. Proti tomuto rozsudku, s výnimkou výroku o čiastočnom zastavení konania, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Navrhla rozhodnutie zmeniť a jej žalobe, s výnimkou časti, ohľadne ktorej bolo konanie zastavené, vyhovieť. Ako dôvod uviedla, že pri rozhodovaní sa vychádzalo

z nesprávneho výkladu ust. § 427, § 428 a § 441 Občianskeho zákonníka a rozhodnutie je v rozpore s povahou a účelom týchto ustanovení, najmä v rozpore s účelom objektívnej zodpovednosti prevádzateľa motorového vozidla za škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa právny dôvod svojich nárokov na náhradu škody založila na zodpovednosti za škodu výlučne v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka, teda na objektívnej zodpovednosti za škodu prevádzkovateľa motorového vozidla. Pre záver, či škoda je alebo nie je spôsobená osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, ako to uvádza ust. § 427 Občianskeho zákonníka, je predovšetkým potrebné správne chápať, čo osobitná povaha prevádzky motorového vozidla je a aký je účel úpravy zodpovednosti podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade bola žalobkyňa zrazená pohybujúcim sa motorovým vozidlom, ktoré do nej narazilo a pri fyzickom strete s telom žalobkyne spôsobilo poškodenie jej zdravia. Teda priamo rýchlosť, hmotnosť, technická konštrukcia, jej tvrdosť, či kinetická energia vozidla, čo sú typické znaky osobitnej prevádzky motorového vozidla, pôsobili priamo na telo žalobkyne a v dôsledku zjavného nepomeru sily a odolnosti fyzickej stavby tela žalobkyne a konštrukcie motorového vozidla pri jeho aktuálnej rýchlosti, vyvolali poškodenie zdravia žalobkyne. Preto nie je sporný záver, že škoda na zdraví žalobkyne bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a je v danom prípade nevyhnutné aplikovať ust. § 427 Občianskeho zákonníka. Za takejto situácie je možné už len skúmať, či v danom prípade neprichádza do úvahy liberácia prevádzkovateľa motorového vozidla spod tejto zodpovednosti s poukazom na ust. § 428 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného ustanovenia je zrejme, že liberácia (čiastočná alebo úplná) je možná len v prípade, ak bola síce škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, ale nebola spôsobená okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke. Ak bola škoda spôsobená okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke, nie je sa možné zodpovednosti zbaviť. Za okolnosť majúcu svoj pôvod v prevádzke sa vždy považujú okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou. Súdna prax za okolnosť majúcu pôvod v prevádzke považuje už aj samotnú rýchlosť, či hmotnosť motorového vozidla, pokiaľ tieto škodlivo pôsobia na zdravie osoby, ako je tomu v prípade zrazenia chodca motorovým vozidlom, pričom v takomto prípade neprichádza do úvahy možnosť liberácie ani pri preukázaní, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia. Obdobne aj v prípade žalobkyne je zrejme škodlivé pôsobenie rýchlosti a hmotnosti motorového vozidla ako okolnosti majúcich pôvod v prevádzke na zdravie žalobkyne, čo vylučuje v zmysle ust. § 428 Občianskeho zákonníka možnosť prevádzkovateľa zbaviť sa zodpovednosti za škodu.

20. V prípade, ak by škoda nebola spôsobená okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke, ako to tvrdí žalovaný, je nutné skúmať, či prevádzkovateľ motorového vozidla mohol v zmysle ust. § 428 veta druhá Občianskeho zákonníka zabrániť škode pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho možno požadovať. Podstatným v tomto smere je fakt, že túto skutočnosť musí bez akýchkoľvek pochybností preukázať samotný prevádzateľ, teda v danom prípade žalovaný. Neunesenie tohto dôkazného bremena zo strany prevádzateľa v tomto smere má jednoznačne za následok to, že prevádzateľ sa nezbaví zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Už zo samotného priestupkového spisu, najmä znaleckého posudku č. XX/XXXX je zrejme, že vodič traktora mal možnosť zabrániť zrážke so žalobkyňou, ak by sa v čase reakcie na žalobkyňu vstupujúcu na priechod pre chodcov pohyboval rýchlosťou maximálne 24 km/h. Z obsahu oboznámeného spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v S. je zrejme, že k dopravnej nehode došlo v samom centre mesta za bieleho dňa, priaznivých poveternostných podmienok na priechode pre chodcov. Úsek cesty bol prehľadný, prehľadná bola aj oblasť samotného priechodu pre chodcov a vodič traktora mal dostatočný výhľad na celý priechod pre chodcov, vrátane chodníka smerujúceho k priechodu pre chodcov, čo je viditeľné z fotodokumentácie dopravnej nehody v znaleckom posudku. Samotnému priechodu pre chodcov v časti jazdného pruhu vozovky predchádzala časť priechodu pre chodcov na krajnici, a to v dĺžke 1,9 m. Znalec pritom v znaleckom posudku robil závery len vo vzťahu okamihu vstupu žalobkyne do jazdného pruhu. Žalobkyňa však vstúpila na vozovku a na priechod pre chodcov už na jej krajnici, teda 1,9 m pred samotným jazdným pruhom a už v tomto okamihu muselo byť vodičovi traktora zrejme, že žalobkyňa prechádza vozovku po priechode pre chodcov. Znalec túto skutočnosť nijakým spôsobom nezohľadnil. Z toho faktu je však nepochybné, že vodič traktora mohol na žalobkyňu reagovať skôr ako až v okamihu jej vstupu do samotného jazdného pruhu. Ďalšou podstatnou skutočnosťou je fakt, že v krátkej vzdialenosti pred žalobkyňou prechádzala priechod pre chodcov iná chodkyňa B. F. a to podľa znalca približne vo vzdialenosti 1,8 m. Napriek tomu vodič traktora nezvýšil opatrnosť znížením rýchlosti, lebo podľa vlastných slov len pustil nohu z plynového pedálu, čo však podľa znaleckého posudku nemalo vplyv na rýchlosť jazdnej súpravy, ktorá ostala konštantná. Ako si potom vodič traktora nemohol všimnúť žalobkyňu, keď táto kráčala len približne 1,8 m za chodkyňou F., ktorú vodič traktora registroval a na ktorú

reagoval len pustením plynového pedála. Znalec túto okolnosť na strane vodiča ospravedlňoval tým, že svoju pozornosť zamerlal na prvú chodkyňu, avšak medzi oboma chodkyňami nebola veľká vzdialenosť a obe sa nachádzali v zornom sledovacom poli vodiča. Znalec celú ľarchu nedostatku pozornosti na prehľadnom úseku a navyše v mieste priechodu pre chodcov kladie na žalobkyňu. Rovnako dobre výhľadové pomery mal nepochybne aj vodič traktora, ktorý mal v zmysle zákona prispôbiť rýchlosť všetkým okolnostiam, ktoré možno predvídať. Väčšia ľarcha pozornosti by mala preto spočívať na vodičovi traktora, a to v súlade s účelom objektívnej zodpovednosti prevádzateľa motorového vozidla za škodu. Znalcovi ani neprislúchalo svojvoľne hodnotiť, prečo vodič jednu chodkyňu videl a druhú nie, a preto na tieto jeho úvahy nie je možné vôbec prihliadať. Nie je možné prihliadať ani na polemiku znalca ohľadne skutočností, že ak by sa mal traktor pohybovať rýchlosťou 24 km/h, bránilo by to plynulosti cestnej premávky. Zo znaleckého posudku je zrejmé, že žalobkyňa nevytvorila vodičovi náhlu prekážku, nevstúpila do jeho jazdnej dráhy zo zakrytého výhľadu a podobne. Bola teda zachovaná objektívna možnosť zabrániť škode vynaložením všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Dopravná nehoda sa stala na frekventovanom mieste v centre mesta na priechode pre chodcov, kde vodič traktora za sebou ľahal plne naloženú vlečku. Za týchto okolností bolo možné od vodiča traktora spravodlivo požadovať, aby potom, čo zaregistroval na frekventovanom mieste v centre mesta na priechode pre chodcov v pomerne blízkej vzdialenosti od neho pochyb chodcov, aby nielen že dal dole nohu z plynového pedála vozidla, ale aby vozidlo spomalil brzdením majúč na zreteli zvýšenú opatrnosť, ktorú má v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z. venovať vodič vozidla chodcom. Teda ani v prípade, že by škoda žalobkyňi nebola spôsobená okolnosťami majúčimi pôvod v prevádzke motorového vozidla, nie je možné prevádzateľa zbaviť zodpovednosti za škodu, nakoľko sa škode mohlo pri vynaložení všetkého úsilia zabrániť včasným znížením rýchlosti motorového vozidla.

21. Rozhodnutie o priestupku žalobkyne nemá relevanciu k možnému posúdeniu objektívnej zodpovednosti prevádzateľa vozidla ako takej. Môže mať význam len pri posúdení, či je daný dôvod na čiastočnú liberáciu prevádzateľa vozidla z dôvodu porušenia právnej povinnosti žalobkyne ako chodkyne, a to s poukazom na ust. § 441 Občianskeho zákonníka. Úplné zbavenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle ust. § 427 Občianskeho zákonníka v dôsledku aplikácie ust. § 441 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy len celkom výnimočne, a to spravidla pri úmyselnom konaní poškodeného.

22. Okrem toho súd v konaní neskoncentroval konanie podľa § 153 Civilného sporového poriadku oznámením lehoty, po ktorej už nebude prihliadať na ďalšie uplatnené prostriedky procesného úkonu a rovnako tieto vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne boli účinené pred zákonnou koncentráciou konania podľa ust. § 154 C.s.p.

23. Žalovaný navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

24. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobkyne nie je opodstatnené.

25. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

26. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 428 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosť zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

27. Za okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke, pri ktorých liberácia vôbec nie je možná, považuje súdna prax okolností, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky, to znamená „vnútorné“ okolnosti tej - ktorej prevádzky. Odpoveď na otázku, či a kedy ide o takúto okolnosť, závisí vždy od povahy a okolností konkrétneho prípadu. Súdna prax v záujme ochrany poškodených osôb vykladá pojem prevádzky veľmi široko. Za takúto okolnosť sa považuje napr. zlyhanie brzd, vada materiálu, nedostatočná údržba zariadenia prevádzky, prasknutie pneumatiky, či iné nedostatky

materiálu (a to aj skryté), ale aj okolnosti a nedostatky na strane vodiča, či iných osôb použitých pri prevádzkovaní dopravy. Motorové vozidlo je v prevádzke nielen vtedy, keď sa pohybuje, ale aj vtedy, keď síce stojí, ale v chode je jeho motor. Prevádzkou motorového vozidla je aj príprava na jazdu a bezprostredné výkony po skončení jazdy, ako aj výkony potrebné na údržbu vozidla. Už samo uvedenie motoru do chodu patrí k prevádzke motorového vozidla bez ohľadu na to, či sa vozidlo uvedie do pohybu alebo nie, či sa to stalo na ceste, prípadne na inom priestranstve verejnosti prístupnom alebo ešte v garáži a či motor uviedol do chodu sám prevádzkovateľ alebo jeho pracovník. Medzi okolnosti majúce pôvod v prevádzke patria aj nedostatky alebo vady materiálu a to aj nespoznateľné.

28. V prejednávanej veci škoda nebola spôsobená okolnosťami majúcimi pôvod v prevádzke, ale konaním samotnej žalobkyne. Podľa právoplatného a vykonateľného rozkazu o uložení sankcie za priestupok zo dňa 15.05.2019, žalobkyňa dňa 24.07.2018 v čase o 19:18 hodine v K. na ul. H. slobody v centre mesta ako chodkyňa prechádzala cez vyznačený priechod pre chodcov vedúci cez cestu I. triedy, I/68 pri historickej budove S. gymnázia. Pri jeho prechádzaní zle odhadla dopravnú bezpečnostnú situáciu, neodhadla veľkosť a rýchlosť tam sa pohybujúcich motorových vozidiel, pričom vošla do jazdnej dráhy jazdnej súpravy zloženej z traktora značky Valtra a plne naloženej vlečky značky Agrogép, ktorého vodič A. E. vzhľadom na rozmery jazdnej súpravy, ktorú viedol napriek intenzívnemu brzdeniu, nedokázal bezpečne zastaviť, následkom čoho došlo k ich vzájomnému kontaktu a tým k dopravnej nehode. Traktor jazdnej súpravy okrem spôsobenia zranenia žalobkyňi vplyvom zotrvačnosti narazil do tam odparkovaného vozidla držiteľa Z. M., ktoré bolo v tom čase odparkované pri pravom okraji cesty v smere na Mesto F.. Pri dopravnej nehode došlo podľa predbežnej lekárskej správy k ťažkému zraneniu žalobkyne s predpokladanou dĺžkou liečenia viac ako 6 mesiacov. Vodič traktora bol podrobený dychovej skúške na mieste dopravnej nehody s negatívnym výsledkom a u chodkyne bol nariadený odber krvi, kde jej bola toxikologickým vyšetrením stanovená koncentrácia etylalkoholu v krvi 2,5 ‰. Pri nehode vznikla celková škoda na vozidlách cca 12.600 eur. Uvedeným konaním žalobkyňa porušila ust. § 53 ods. 2 a § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čím bola uznaná za vinnou zo zavinienia dopravnej nehody a tým spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) Zákona o priestupkoch. Za to jej podľa ust. § 22 ods. 3 písm. a) Zákona o priestupkoch bola uložená pokuta vo výške 20 eur.

29. Z tohto rozhodnutia teda jednoznačne vyplýva, že osobou, ktorá zavinila dopravnú nehodu, bola výlučne žalobkyňa.

30. Podľa ust. § 193 C.s.p., súd je viazaný rozhodnutím Ústavného súdu SR o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím Ústavného súdu SR alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

31. Pokiaľ ide o rozsah viazanosti všeobecného súdu trestným rozsudkom pri rozhodovaní v občianskoprávnej veci, k tejto otázke už zásadné stanovisko vyslovil Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom Náleze zo dňa 23.11.2011 vydaným vo veci I. ÚS 269/2011. Podľa tohto Nálezu rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t.j. o spáchaní trestného činu a o tom, kto ho spáchal.

32. Rozsah viazanosti civilného súdu rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin je daný stupňom zhody znakov skutkovej podstaty trestného činu s okolnosťami významnými pre rozhodnutie civilného súdu. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný trestný čin, teda neznamená len konštatovanie zavinenia protiprávneho konania páchatel'a, ale aj záver o narušení chránených spoločenských vzťahov a o príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a ním vyvolanou ujmom.

33. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.01.2017 vydaného vo veci 3Cdo 223/2016 súd neporuší ustanovenie § 135 O.s.p., pokiaľ nad rámec skutkovej a právnej časti výroku trestného rozsudku obsahujúcej vyhodnotenie z trestnoprávných hľadísk, vezme na zreteľ aj niektorú

ďalšiu okolnosť, ktorá je významná zo súkromnoprávných aspektov. Súd je povinný z výroku trestného rozsudku o vine vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu aj skutkovú časť; rozsah tejto viazanosti je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie civilného súdu o uplatnenom nároku.

34. V občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanom Trestným zákonom. Uvedené priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.04.1992, vydaného vo veci 2Cz 16/92.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutia nie je dôvodné odchyliť sa od záverov v nich uvedených, nakoľko ust. § 193 C.s.p. obsahovo nadväzuje na ust. § 135 ods. 1 O.s.p., ktorého sa tieto rozhodnutia dotýkali. Tieto závery je potrebné aplikovať aj na priestupky, nakoľko ust. § 193 C.s.p. rozsah viazanosti upravuje rovnako tak pre trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt.

36. Z výrokovej časti rozkazu o uložení sankcie za priestupok jednoznačne vyplýva, že to bola práve žalovaná, ktorá svojim správaním zaviniła dopravnú nehodu, pri ktorej utrpela ťažké poranenia.

37. Podkladom pre rozkaz o uložení sankcie za priestupok bol znalecký posudok č. 70/2018 vypracovaný znalcom Ing. A. K.. Podľa záverov tohto znaleckého posudku, vodič traktora mohol zrážke zabrániť iba za predpokladu, ak by sa pohyboval rýchlosťou maximálne 24 km/h. Iná možnosť podľa záverov znalca zabrániť zrážke chodkyne nebola. V čase reakcie vodiča traktora na pohyb žalobkyne smerom ku koridoru jeho jazdnej dráhy sa traktor s vlečkou pohyboval rýchlosťou v rozmedzí 36 až 37 km/h teda rýchlosťou podstatne menšou ako bola povolená maximálna rýchlosť v danom úseku.

38. Pri rýchlosti traktora s vlečkou viac ako 24 km/h v čase vstupu žalobkyne na pravý okraj vozovky, za technickú príčinu zrážky znalec označil nesprávnu techniku prechádzania naprieč vozovkou po vyznačenom priechode pre chodcov a to vstup na vozovku vo vzdialenosti kratšej ako bola bezpečná na bezpečné prejdenie naprieč vozovkou vzhľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy traktora s pripojenou vlečkou. Znalec pri technickom posudzovaní deja zároveň poukázal na kvalitatívne dobré východiskové podmienky pre zabránenie samotnej zrážke, kde vzhľadom na šírku krajnice 1,9 m a aktuálnej rýchlosti traktora s vlečkou, jeho veľkosti a charakteristickému zvuku pri jeho pohybe, žalobkyňa mala dostatok času, ale aj priestoru na vyhodnotenie aktuálnej dopravnej situácie, či jej vstup na vozovku bude bezpečný a či nie je vhodnejšie aj napriek vyznačenému priechodu pre chodcov vstup na vozovku vykonať až po prejazde tohto traktora s vlečkou v čase, keď to bude pre ňu bezpečné.

39. Vychádzajúc z vyššie uvedeného príčinou dopravnej nehody bolo porušenie ust. § 53 ods. 2 a 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa tohto ustanovenia pri prechádzaní cez cestu je chodec povinný prednostne použiť priechod pre chodcov, miesto na prechádzanie, nadchod alebo podchod. Na priechode pre chodcov a na mieste na prechádzanie sa chodí vpravo. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, ak prichádza vozidlo s právom prednostnej jazdy; ak sa chodec nachádza na vozovke, musí takémuto vozidlu bez meškania uvoľniť priestor na prejazd. Chodec je povinný umožniť električke plynulý prejazd. Pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať, ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie, ani iné zábrany.

40. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 15.02.2021 poukázal na nedôvodnosť žaloby, nakoľko škoda bola spôsobená výlučne zavinením žalobkyne. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 17.03.2021. Zároveň s týmto vyjadrením mu bolo zaslané aj uznesenie zo dňa 16.03.2021 č.k. 9C 9/2021-59. V tomto uznesení bola žalobkyňa vyzvaná na písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, na uvedenie ďalších skutočností a na označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Na túto výzvu žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu zareagovala až podaním zo dňa 10.05.2021, teda krátko pred pojednávaním nariadeným na deň 13.05.2021. Na tomto pojednávaní po oboznámení sa s obsahom spisu, ako aj s obsahom pripojeného vyšetrovacieho spisu, vykonanie ďalších dôkazov navrhnuté nebolo. Následne na to prvoinštančný súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Po vyhlásení uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, už nie je možné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, čo priamo vyplýva z ust. § 154 C.s.p.

41. Podľa ust. § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

42. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

43. Cieľom dôkaznej povinnosti, vychádzajúc z tohto ustanovenia, je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť.

44. V prejednávanej veci, ako to bolo náležitým spôsobom zistené, jedinou príčinou poškodenia zdravia žalobkyne pri dopravnej nehode bolo jej konanie pri prechádzaní cez vyznačený priechod pre chodcov v centre mesta K., keď v ťažkom stupni opitosti nesprávne zareagovala na prichádzajúcu jazdnú súpravu tvorenú traktorom s plne naloženou vlečkou. Traktor, ako aj vlečka, ako to vyplýva z fotodokumentácie obsiahnutej v znaleckom posudku, mali výraznú červenú farbu. Išlo o objekty značnej veľkosti, vydávajúce výrazný zvuk. Ak napriek tomu si ich žalobkyňa nevšimla, je zrejmé, že aj v dôsledku vysokého stupňa opitosti sa vôbec nevenovala situácii v cestnej premávke a nepresvedčila sa pred vstupom na vozovku, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva. Záver, podľa ktorého žalobkyňa vytvorila vodičovi jazdnej súpravy náhlu prekážku, ktorej už nemohol zabrániť, ani pri vynaložení všetkého úsilia, zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania. Výlučné zavinenie žalobkyne ako poškodenej je dôvodom k tomu, aby si táto strana sporu takto vzniknutú škodu znášala sama. Platí totiž ust. § 441 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. K vylúčeniu zodpovednosti prevádzateľa v takomto prípade dochádza nie z dôvodu zbavenia sa jeho zodpovednosti podľa ust. § 428 vety druhej Občianskeho zákonníka, ale z dôvodu chýbajúcej príčinnej súvislosti medzi okolnosťami, za ktoré prevádzateľ objektívne zodpovedá a vznikom ujmy na strane poškodeného. Ukladať prevádzateľovi zodpovednosť za škodu i vtedy, keď si ju poškodený svojím zavinením sám spôsobil, by bolo voči prevádzateľovi neúnosné a neprimerané nielen z hľadiska preventívno - výchovného, ale aj z hľadiska reparačného.

45. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

46. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v súlade s ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

47. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).